

II. Prédikátorok a szent Eklésiában

(Miskolczi József lelkipásztor)

1. **Sulyok János:** 1596. Az 1696 évi generális vizitáció azt öröktette meg jkvében "mikor a prédikátor régen ott lakott".
2. **Kaposi Imre:** 1669. Ez évben Aggtelek még Jósvafő filiája. A vizitáció megállapítja, hogy Aggtelek mit fizet a prédikátornak.
3. **Ardai Sámuel:** 1758. Felesége 1800. ápr. 1-én 57 éves korban halt meg. A templomkertet gyümölcsözte.
4. **Sebők Péter:** 1772 előtt. Özvegye Emödi Klára itt kötött házasságot 1772-ben. Sebők Péter itt halt meg, anyakönyvezve nincs, mert az csak 1772-től kezdődik.
5. **Forrai Andás:** 1772 - 1778. Felesége: Putnoli Klára. Házasságot Martonyiban kötött 1773-ban. Két gyermekük született: Borbála 1774 és Mária 1778-ban. Ő kezdi vezetni az anyakönyvet 1772-től, tehát szolgálatba lépésétől. Itt halt meg 1778.okt. 13-án 41 éves korában a petri felé vivő országúton.
6. **Szügyi János:** 1772 - 1792. Rimaszombatból jött 1778. okt. 24-én. Felesége, elődjének özvegye Putnoki Klára, akivel 1779.szept. 21-én kötött házasságot. Itt 4 gyermekük született : János 1780, Dániel 1783, Zsuzsánna 1786, Klára 1791-ben. Innen Szinpatribé ment, amit igazol, hogy mint petri-i lelkész Szarka János későbbi itteni prédikátor gyermekének keresztatyja.
7. **Domján István:** 1792 - 1807. Felesége Farkas Mária. Jósvafőn 2 gyermekük született: István 1795 és Dániel 1804-ben, aki 1805-ben meg is halt. Mind két gyermekük keresztanyja a grófné: Bornemissza Anna.
Felesége 1804.aug. 17-én 34 éves korában D.J. tiszteletes úr 1807. jan. 28-án 15 évi szolgálat után 60 éves korban halt meg.
Működése alatt 1793-94-ben bővült ki a ma is meglévő templom.

8. **Szarka János:** 1807 - 1813. Felesége: Gasparóczy Zsuzsánna. Egy gyermek született itt: János 1810-ben.
9. **Vatay György:** 1813 - 1853. Radnóton született 1780-ban. Felesége: Lakatos Mária. 4 gyermekük volt, itt kettő született: Ábrahám 1815 és Miklós 1819-ben. Két leánya innen ment férjhez. Eszter először 1839-ben Makó István sályi lelkészhez, másodszor 1850-ben Apostol Péter komjáti lelkészhez.; Katalin 1865-ben Kapossy György barkai lelkéssel kötött házasságot, akinek őse, Imre itteni lelkész volt.
73 éves korától káplánok segítettek szolgálatában:
- a.) Török József 1844-ben. Imolai lelkész lett.
  - b.) Tóth Dániel 1846-ban.
  - c.) Apostol Péter 1848-49-ben Komjátiba választották meg.
  - d.) Imre István 1850-51-évben.
  - e.) Kódi Dániel 1852 - 1854, március 31-ig.

Vatay György 1853. szept. 6-án 83 éves korában 40 évi szolgálat után halt meg. Felesége nem sokára követte, 1855. márc. 31-én 75 éves korában temették el.

1851-ben épült fel a ma is szolgálatban lévő torony. Ennek történetét írta le egyik presb. jkvbe, amely az 1944 évi hadjárat során a többi iratokkal együtt megsemmisült. "Elrettentő példának írta le a torony építés történetét", amint szóról szóra lejegyezte.

A gyülekezet 1841-ben annyi pénzzel rendelkezett, hogy a régi fatorony helyett kőtoronynak az építésére gondolhatott. A torony építését a presb. és a közgyűlés is megszavazta. Roppant nagy akadályt gördítettek az emberi vélemények az építkezés megkezdése elé. Két vélemény harcolt 10 éven keresztül, hogy hová építsék a tornyot. Egyik az volt, hogy a templomhoz építsék azt, s a másik pedig, hogy a tornyot a régi helyébe kell építeni, mert onnan látszik legmesszebbre és ott érvényesül a legszebben. Ez a két vélemény két csoportra osztotta az egyházközség tagjait is.

10 évi harc után a komolyabb elem kénytelen volt engedni a közvéleménynek, mert féltek attól, hogy meglévő pénzük megsemmisül, ezért még 1850 évben megkezdték a torony falainak felhúzását és 1851-évben fazsindely-el be is fedték, a templomkertben a hársfa és bejárati falrészre helyezett ideiglenes haranglábról a két harang is a toronyba került.

Ezt szüli a meg nem értés hiánya. Ahol közös akarat nincs, ott a torony és templom külön van és ez az emberek életén is meglátszik.

Ezeket a gondolatokat a jkvből merítettem és emlékezetből írtam le az utókor számára.

10. **Apostol Péter:** 1854 - 1875. Komjátiból választotta meg a gyülekezet. Vatay György veje volt. Felesége Vatay Eszter lelkész özvegy, akivel Jósvafőn 1850. június 10-én kötött házasságot. 1875. április 14-én 46 éves korában hunyt el. Síremléke ma is ott áll a temető közepén.
- Halála után Mártha Ferenc káplán látta el a lelkészi teendőket 1876. ápr-ig.
11. **Gyarmathy József:** 1876 - 1887. Szádelői gyülekezetből jött ide, 1887. ápr-ban a szilicei egyház lelkésze lett.
12. **Kerekes Károly:** 1887 - 1890. Égerszögről választották meg. Felesége: Bódogh Erzsébet. Egy gyermekük született itt, Ilona 1888-ban, akit 1889-ben el is temettek. Pár héttel ezelőtt 1889-ben temették el nagyobb leánykájukat Margitot 12 éves korában. E nagy veszteség készítette arra, hogy 1890. máj. 1-el elköltözött innen Nemesbikkre.
A választási idő alatt Ambrus János végezte a gyülekezeti munkát 1891.-ápr. 1-ig.
13. **Nagy Sándor:** 1891 - 1899. Losoncon született. Felesége Szabó Irma. Reá és működésére emlékező egyháztagok vallomása szerint nem lelkészhez méltó, kicsapongó életet élt. Vébajos volt és ennek következtében fiatalon, gyermektelenül 39 éves korában 1899. ápr. 17-én halt meg.

14. **Idrányi Lajos:** 1899 - 1902. Felsődobszán született. Felesége Bodolay Anna. Gyermekük: Anna Erszébet 1901. szept. 13-án született. 31 éves korban 1902. május 8-án halt meg. Utódjától úgy értesültem, hogy abban az időben a lelkész nagyon egészségtelen volt, amely nagyban befolyásolta Apostol Péter halálát

A választási idő alatt Ragályi Géza szini lelkész, később bódvalenkei lelkész, a tornai e.m. esperese volt a gyülekezet felügyelő lelkésze.

15. **Fodor Géza:** 1903 - 1942. 1872. dec. 2-án Parasznyán született. Pelsőcön volt s.lelkész és onnan hívta meg a szádélői egyház lelkészének 1899-ben. Szádélői lelkész korábban nősült. Felesége abaujszéplaki születésű Lukács Vilma. Ott Géza nevű gyermekük született, aki mint s. lelkész 1928-ban halt el.

Meghívás utján jött Jósvalőre. Itt 6 gyermekük született: Vilma 1903 † 1908, Zoltán 1907, aki ma a nyugati pályudvar főosztályviselője; Vilma 1909, † Bpsten 1931-ben; Lajos 1911, ma Miskolcon lelkipásztor; Ilona 1913, jelenleg itten postamester és Jolán 1917, † 1920-ban.

1936-ban nyelv rákja támadt, s. lelkészek látták el a szolgálatot: 1.) Nagy Lajos 1935 évben, később hubói lelkész, ma Amerikában van; 2.) Kovács Zoltán 1936-ban, nagyszöllősi hitoktató, tiszaujlaki lelkész; 3.) Miskolczi József 1937 - 1938-ban; Kovács Pál 1939-ben, szini lelkész; 5.) Merényi Dániel: 1940 - 1942, s. lelkészi jellegéről lemondott és ma Hidvégárdón isk. vezető tanító.

Fodor Géza 1942 máj. 1-én nyugdíjba ment. Itt lakott postamester leányával és feleségével. 1943 őszén szélütés érte, majd felgyógyulása után 1944. április 15-én 72 éves korában halt el. Dr Enyedy Andor püspök úr temette. Felesége az 1944-45-ös háború nyomasztó súlya alatt testileg összetört és 1945. november 16-án 70 éves korában halt meg. Helybeli lelkipásztor temette.

Fodor Géza tevékeny munkát fejtett ki a gyülekezetben. Külső építkezések egész sora következett egymás után, de a belső építés is szünet nélkül folyt.

Énekkart vezetett, az első világháború alatt tanított az iskolában három éven át. Gyermekénekkara volt. 1908-ban felépült a ma is meglévő lelkészlak.

1904-ben a templom falait ankerozták körül, mert veszedelmes volt istentiszteletet tartására. A templomkert hatalmas hársfája annyira megrepszttette a falakat, hogy összedülés veszélye fenyegette.

1928-ban teljesen újonnan épült az iskola és lakás. A régi iskolát az egyház eladta a községnek, mely a paróchia szomszédságába volt, s a község adta azt a területet, amelyen az iskola felépült.

1926-ban a torony kapott új bádoggal tetőt és a templom pala tetőzetet. Ez évben új harangot is öntetett az egyház amerikai testvérek segítségével., ez a harang 180 kgr-os volt.

A lelkészválasztás ideje alatt Fejér István szini lelkipásztor, a tornai em. lelkészi főjegyzője volt a gyülekezet felügyelő lelkésze. Fejér István ma Nyírmadán lelkipásztor.

A presbitérium 1942 májusában Merényi Dánielt hívta meg szavazat többséggel a megüresedett lelkészi állásra. A gyülekezet a választás napján a presb. meghívottját leszavazta.

Ez év június havában a gyülekezet választónak többségére támaszkodva hívta meg Nagy Lajos húbói lelkészt pásztorául. Nevezett Hubón jobb anyagi körülmények között élt, s az államsegély nagyobb mérvű folyosítása miatt nem fogadta el a meghívást.

Július havában a gyülekezet pályázatot hirdetett és így igyekezett lelkipásztort választani. A pályázati idő alatt Hanesz Sándor s. lelkész szolgált a gyülekezetben. Ma mint tornagörgői s. lelkész a slovákok által megszállt felvidéki kicsi lelkész nélkül maradt gyülekezetekben hirdeti Isten igéjét.

A pályázatra 24 végzett theológus adta be pályázatát. Az e.m.i lelkészjelölő bizottság a gyülekezet képviselőinek; id. Pogány László, id. Bak István kivánságára hármat jelölt, akiknek próbaszolgálatát kérte.; Fehér Zoltán becskeházai s.lelkész-tanító, Urbán László rudabányai s.lelkész és Miskolczi József tornagörgői esperesi s. lelkészt.

Fehér Zoltán továbbra is Becskeházán működött. 1944-ben szülőfalujában halt meg.

Urbán László rudabányai hitoktató lelkész lett, és ezen a poszton működött 1950-ben bekövetkezett haláláig.

A bemutatkozó szolgálatok után 1942. okt. 4-én választott a gyülekezet. Általános többséggel Miskolczy Józsefet választotta meg a közgyűlés.

16. Miskolczy József: 1942 -

Bódvalenkén született 1911.okt. 27-én. Iskoláit a s.pataki Főiskolában végezte. 1932-ben érettségizett, 1936-ban káplánizott és 1938. dec. 17-én szerzett lelkészi oklevelet.

Jósvafőn, Zádorfalván s.lelkész, 1939. okt-dec-ig Héten h.lelkész, 1940. jan. 1-től Tornagörgön esperesi s.lelkész. 1942. okt. 4-én választotta meg a jósvafői gyülekezet. Okt. 25-én Kőszeghy Gábor esperes és O. Horváth Elemér em-i gondnok iktatták be a lelkészi állásra.

Felesége: Mizsák Erzsébet, aki Hernádbüdön született. Házasságkötésük 1942. dec. 27-én Tornagörgön volt. Gyermekekük Ágota 1946. jún. 25-én született.

1942-ben a lelkészlak öltözött új színbe kívül-belül. 1943-ban a templomra került sor. Az iskola, s minden egyházi épület magán viselte a jó gazda gondoskodását. A gyülekezeti munka is szépen fejlődött és mélyült. Ifjusági és leányegyesületi munka folyt a háborus behívások ellenére is. 1944 őszén, amikor a front egyre jobban közeledett hozzánk, megakadt minden munka. A férfiak 80 %-a katona volt, minden tartalék erőt lekötött a távollévők pótlása.

1944. decemberében olyan volt a község, mint a megbolygatott méhcsalád. Bizonytalanság, nyugtalanság, izgalom vett erőt az embereken. Minél közelebb jött a front, annál nagyobb volt a félelem. Ezt növelte a községen keresztülvonuló menekültek százainak látása is.

1944. dec. 17-én úgy értesültünk, hogy a lakosságot kitelepítik, ez készítetett arra, hogy az nap este én is eltávoztam a községből. Másnap már itt is voltak a felszabadító csapatok. A paróchia kórház lett, a templomot szállásnak használták, a templomi padokat feltűzelték, úrasztali terítőket elvitték, a harmóniumot kivitték a frontra. A templomot akna találat érte, tetőzete a fél oldalán tönkre ment, a mennyezet súlyosan megrongálódott. A lelkészlak és az iskola is a teljes pusztulás képét mutatta. Mindenben meglátszott, hogy hét hétig állott itt a front.

Amikor 1945. máj. 3-án visszajöttem a CXXXVII. zs. jutott eszembe. A gyülekezet belső életén is meglátszott az átélt vihar. Ferencz Lajos égerszögi lelkész készítette először a talajt, hogy ő jöjjön ide. Ezután Ignác István szilicei kiutasított kolléga kedveltette magát, hogy ő a fele jövedelemért is szolgál, mint ami a díjlevélben van. Távollétem alatt be is helyezkedett a lelkészlakba és onnan nem is volt hajlandó kimenni, amíg meg nem győződött arról, hogy a pártfogói nem a gyülekezet komoly tagjai. Sok harcot kellett megvívni önmagammal, állásra leső kollegákkal és magukat ref. tartó, de félrevezetett emberekkel. Amint az idő haladt, úgy csillapodott a vihar. Úgyhogy megkezdhattuk a romok eltakarítását és a lassú építést.

Templomunkat tettük legelőször használhatóvá. A tetőzetet rendbe szedtük, a templomot kitakarítottuk, pünkösdi ünnepén már ott szállt az ének és imádság a mi megtartó Istenünkhöz.

Iskolánk is megnyitotta kapuját és ha a szülők által készített padokban is, de ment a munka.

Gyülekezeti munkáink is ott folytak, amíg a lehetőséget el nem vették tőlünk.

Lassan építettünk, mert gyülekezetünk nem volt szokva ahoz, hogy az egyházat is segíteni kell. Ők kaptak idáig támogatást az egyháztól és amikor az egyház szegény lett nem tudták tudomásul venni e szokatlan változást.

Amit még nem tudunk pótolni idáig, az csak szegénységünket bizonyítja.

1953. okt 6-án felesége: Mizsák Erzsébet meghalt.

Másodszor 1954. április 20-án Miskolcon kötött házasságot: felesége Kőszeghy Erzsébet tanítónő, aki Jósvafőn tanított 1954. április 1-től. E házasságból született 1958. okt. 6-án Miskolcon József nevű gyermekük.

1965. július 8-án Ágota kislányuk meghalt.

1960-65 évek során a lakás kőfalkerítését újíttatta meg az egyház. 1967. évben a gyülekezeti terem kialakításához fogott, de pénzhiány miatt nem tudta befejezni. Az összes szükséges anyag mind be van szerezve.

1969. május 4-én az aggteleki gyülekezet választotta meg lelkipásztornak.

